

Vymýšlíme příběhy

Děti měly za úkol vymyslet příběh, ve kterém se musí využít pět slov z této nabídky: PRALES, OSTROV, OPICE, ŽRALOK, TELEVIZE, ŽIDLE, KOUPELNA, VYHRÁT, VRÁTIT SE, ZAPOMENOUT, ČÍST.

Zde jsou některé práce na ukázkou. Každý k tomu přistoupil po svém, ale musíme uznat, že nápadů a fantazie mají děti opravdu plno. Něco je trochu svérázné, ale všechno nejsou jenom legrácky. Myslím, že budete koukat!

Snažila jsem se provést jen minimum úprav.

Erika

Neznámý ostrov

V roce 1963 jsem dětem vyprávěla o krásném ostrově plném zvířat, opic, tygrů, černých panterů, žab a ještěrek.

Kolem ostrova ve vodě byli žraloci, želvy, ryby a co ještě... 😊.

Dnes 16. 3. 2020 to tak už není 😞. Lidé se změnili, škodí přírodě. Řeknou si, plechovka, ta je malá, ta ničemu neublíží. Ale tohle si říká tisíce a tisíce lidí.

Ten ostrov a ta voda.

Ve vodě jsou delfíni zapleteni do rybářských sítí, želvička je zamotaná v plastu, kolem rybiček jsou pet lahve. Voda na ten ostrov v roce 1963 vyplavila mušle a kamínky, dnes ale sáčky, pet lahve a plechovky. Zvířátka to poznala, už nechodí k vodě. Ale nejhůř jim dělá benzín a ropa. Kdo ví, v moři se dnes najde třeba i televize.

Jestli aspoň trochu milujete přírodu, neházejte věci do moří a řek...ani na zem.

Jirka

Prales

Jednou jsme byli v pralese, kde se nám moc líbilo. Ten prales byl na ostrově. Takže tam plavali žraloci. Ale nejvíc se mi líbily opice. Protože miluju opice! A byla tam i jiná zvířata, třeba žáby, hadi a tygři.

Když jsme se měli vrátit domů, tak se mi vůbec nechtělo. Protože tenhle den byl nejlepší ze všech a nikdy na něj nezapomenu.

Honza

Žralok a opice

Byl jeden ostrov. Na tom ostrově žila opice. Opice se šla podívat ke břehu a v tom na ni vybafl žralok. Opice se ho zeptala, jestli nebudou kamarádi. Žralok řekl, že ano. Opice mu řekla, že si spolu můžou hrát, ale žralok řekl, že dnes už ne. Tak zítra, řekla opice. Den uplynul, a tak se opice se žralokem setkali u pláže. Opice řekla, že si zahrají fotbal, ale žralok nemohl na souš. Tak mu opice udělala robota, ve kterém byla voda. Aso po gtrech hodinách se vrátila s vynálezem. Žralok byl nadšený. Ale nadšení netrvalo dlouho. Robotovi upadla noha. Opice se ho snažila opravit, ale zjistila, že jí chybí jeden šroub. Tak šla hledat a našla. A pak žralok opici nabídl, aby si šli hrát do moře. Opice řekla, že do vody nemůže. A v tom ji něco napadlo. Vyrobit robota do vody. A s robotem mohla do vody a hrát si se žralokem. Ale v tom spadl na robota káme. Ale žralok jí pomohl. Opice mu velmi děkovala. Byli to kamarádi na celý život

Anežka

Anička a opička

Byla jednou jedna rodina, ve které žila holčička jménem Anička. Anička si hrozně přála opičku. Její přání se splnilo. K narozeninám opravdu dostala opici. Anička byla velice šťastná. Opičku dala do klece, která ležela naproti televizi v obýváku. Když se Anička dívala na televizi, opičku to zaujalo, a tak se dívala také. Jednoho dne, ale opička utekla z klece. Anička se polekala, nevěděla totiž, jak se to mohlo stát. Za chvíli k ní přišel tatínek, a řekl. „Nezapomněla jsi zavřít dvířka?“ „Já nevím.“ Odpověděla Anička. Tak hledala. Za televizí nebyla a pod židlí v kuchyni také ne. A nebyla ani v koupelně. „Já už nevím, kde může být.“ řekla Anička. Později když, šla maminka vařit oběd, otevřela skříňku, ve které byly sušenky, a opičku našla. Od té doby už Anička zavírá dvířka pečlivě.

Anetka

Bahnivá soutěž na poli

Byla jednou jedna opice a brácha, kteří žili v Praze. Jednou se mělo jet na pole. Tak se opice s bráchou vydali na pole, u kterého bylo něco napsáno, ale oni neuměli číst. Tak to nepřčetli, přišli na pole a zjistili, že je to soutěž. Opice s bráchou vyhráli židli, ale byli smutní, protože chtěli vyhrát koupelnu. Ale pak jim to už bylo jedno, protože když dostali výhru celou od bahna, tak už nic nechtěli.

Vašek

Na jednom ostrově byl prales a kolem ostrova vzácní žraloci velrybí. Na ostrově žily i vzácné opice mangabejové žlutobříší.

Jednoho dne se zde našla ropa a hromada zdravého a kvalitního dřeva. Začala se stavět ropná plošina a to vyplašilo žraloky. Poté se začalo těžit dřevo a to zase vytlačovalo opice z jejich území. Na ostrově se postavilo městečko a tam se zase našly hromady černého uhlí. Průmysl tam měl velké dopady na místní zvířata. Lidé sem přivezli krávy a ty spásaly většinu bylin, které tam rostly.

My lidi si toho špatného všimneme příliš pozdě.

Pája

Výlet na ostrov

Moje rodina je máma, táta, můj mladší bráška Jakub a já se jmenuji Pavlínka. Nedávno jsme koukali na televizi, kde dávali pořad o ostrově. Na ostrově žili opice, krokodýli, žraloci a různá další zvířata. Moc se mi ten pořad líbil. A tak jsem poprosila tatínka, jestli bychom na podobný ostrov nemohli jet. Táta mi řekl, že nemáme dost peněz, leda že bychom vyhráli v loterii. Sedím doma na židli a sním o tajuplném ostrově plném zvířat.

Jakub

Koupelna

Byl jednou jeden pán. Byl hloupý, ale bohatý. Jmenoval se Vašek. Jednoho dne viděl v televizi soutěž o novou koupelnu. Ta koupelna se mu líbila, a tak si na ni vsadil. Poprvé nevyhrál a utratil 1 milión korun. Zkusil to znovu a zase nevyhrál. Sedl si na židli a přemýšlel, že by se oběsil. Nakonec si to rozmyslel a vrátil se ke svému životu. A tu koupelnu si postavil sám.

Terka

Byla jedna malá rodinka. Každý měl svůj koníček. Maminka ráda čte a holčička ráda tancuje. Tatínek nemá čas na žádné koníčky, protože má stále moc práce. Vrací se z práce vždy pozdě večer. Rodinka by ráda jela na krásný tajuplný ostrov, ale nemají na to peníze. Proto tatínek tolik pracuje.

Jednoho dne holčička tancovala u jídelního stolu, kde zakopla o židli, spadla na zem a zlomila si ruku. Maminka s ní jela do nemocnice. Tam jí dali ruku do sádry. Doma si holčička smutně sedla do křesla a dívala se na televizi. Po nějaké době jí sundali sádru. Tatínkovi se podařilo vydělat dostatek peněz na vysněnou dovolenou na krásný tajuplný ostrov.

Tobík

Tomu neuvěříš!

Seděl jsem na židli, koukal jsem na televizi, možná jsem i četl.

A pak... najednou tma. Dva dny bez jídla. Doma jsem si naštěstí vzal flašku s vodou, takže jsem žízní neumřel.

„Světlo!“ zvolám. Ale pak byla zase tma. Nejspíš mě omráčili. A pak už bylo normální světlo.

Byl jsem na ostrově. Byl to velký ostrov. Za divnými stromy rostly kokosové palmy. Vylezl jsem na jednu.

„Co to je? Doteď jsem nevylezl ani na keř...“

Říkal jsem si, jestli nejsem ve hře. Po dvou hodinách se ukázalo, že ano. Ale nedokázal jsem identifikovat, jaká je to hra. Podle vyrábění věcí to byl RAFT, ale podle mého vybavení to byl Trosečník. Byl jsem tam měsíc a den.

A najednou jsem se vrátil na židli před televizi i se svojí flaškou. A ta byla plná! Už po těch dvou dnech jsem ji vypil a ona byla zase plná. Po měsíci byla plná!

Dan

Můj bratr odpoledne koukal v televizi na opice. Mamka mu řekla, ať televizi zhasne, protože zapomněl číst. Ale při tom se mu zvrtila židle a spadnul na hlavu. Mamka s ním jela do nemocnice. Cestou stála mamka v koloně, takže to bylo horší. Když přijeli do nemocnice, šli na vyšetření. Doktor zjistil, že se bratrovi nic nestalo. Naštěstí to dopadlo dobře.

Adélka

Hokejový zápas

Dnes večer dávali v televizi hokejový zápas. Pardubice vs. Praha. Posadila jsem se na židli. Maminka se šla do koupelny vykoupat. Bratr přinesl popcorn a pepsí colu. Táta si vzal na sebe hokejový dres. Zápas začal, byl to velmi napínavý a vyrovnaný zápas. Nakonec to vyhrály Pardubice. Bratr okamžitě začal bláznit jako opice. Bylo jasné, že fandil Pardubicím. Maminka mu řekla: „Uklidni se!“ Pak se uklidnil a šel spát. Byl to úžasný večer, chtěla bych si ho někdy zopakovat. Pak jsem se ještě koukala na televizi a šla jsem spát.

Maty

Opice na ostrově

Představím vám opičí rodinu, táta Timi, máma Imi a dítě Mimi. Mimi si šla hrát ven se svými přáteli. Imi si šla číst a Timi opravoval židli, která praskla. Timi dodělal svoji práci nejdřív, a proto měl celou televizi jenom pro sebe. Imi dočetla a jela pro Mimi. Další výhoda pro Timiho. Tu televizi bude mít ještě déle a Mimi půjde spát. Hned ráno Mimi udělala snídani

O měsíc později celá rodina přicestovala do Banánové republiky za tetou. Tam to je pro opice jako v ráji. Tam se ani nemusí vařit. Teta bydlela v Nové Bandě. Hlavní město, na kterém je letiště, kam rodina přicestovala, se jmenuje Braha.

Chodili na různé procházky a měli kolem se tichou i hlasitou přírodu. Měli to tam tak pěkné, že se rozhodli bydlet v docela blízké vesnici Bílá.